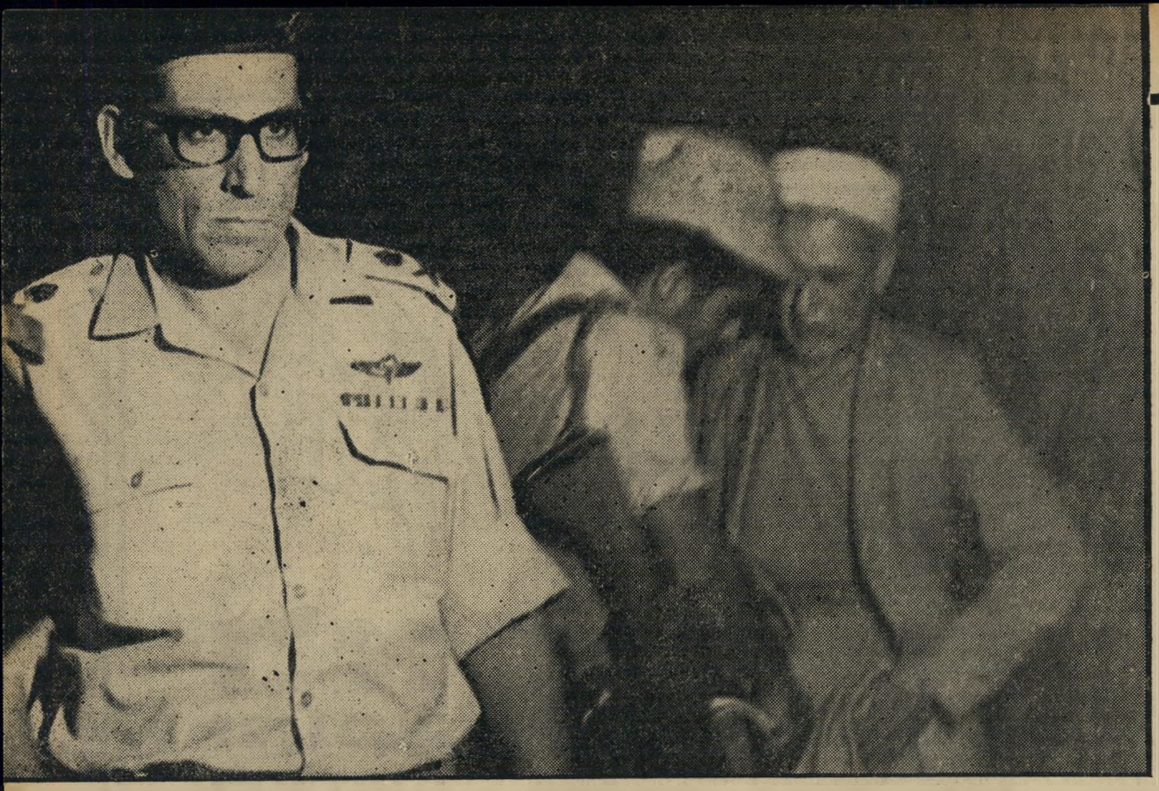

מה קרה באמת

ליד מערת המכפלה?

האלוף השולף

הידיעה שפורסמה לפני שלושה שבועות בעיתוני ישראל עוררה התפעלות מצד הקוראים. סופר בה בפרוטרוט כיצד הצליח אלוף פיקוד־המרכז, האלוף **רחבעם** („גדי") **זאבי**, לשלוף את אקדחו במהירות, לירות בחבלן ערבי ולמנוע על־ידי כך אסון גדול.

הדבר אירע ליד מערת המכפלה בחברון, סופר באותה ידיעה. גנדי, בחברת המושל הצבאי עופר בן־דוד ועוד קבוצת קציני צה"ל, ביקרו בחפירות הארכיאולוגיות הנערכות ליד מערת המכפלה. אותה שעה הסתער חבלן ערבי על אנשי משמר־הגבול המופקדים על המקום. בעזרת שברייה ארוכה הוא דקר אחד מאנשי משמר־הגבול, הסתער לעבר גנדי והמושל הצבאי של חברון, כשהוא עומד לדקור גם אותם.

כמו בסרט של המערב הפרוע באה הישועה ממקום שאיש לא ציפה לה. גנדי שלף את אקדחו במהירות, ירה בחבלן הערבי ברגליו ופצעו.

היה זה סיפור גבורה מרתק, אלא שהוא היה לקוי בחסר. מסתבר שמה שאירע ליד מערת המכפלה לא היה מערבון, אלא מערכון נוסח רשומון, בו היו גירסות נוספות על מה שאירע.

החבלן הערבי לא היה אלא אחד ממשגעי העיר, הידוע באי־שפיותו. הוא לא החזיק בידיו שברייה ארוכה אלא שפוד של קבאב. והוא לא תקף כלל את גנדי ואת פמלייתו.

לאחר שאותו מטורף דקר בשפוד את אחד מאנשי משמר־הגבול, הוא עלה על גג של בניין סמוך וסירב לרדת משם, כשהוא מנופף בידו בשפוד. גנדי הגיע למקום כעבור זמן. הוא ראה כיצד אנשי משמר־הגבול והחיילים מנסים לשכנע את המטורף להסגיר את עצמו. שיחת השיכנוע נמשכה כ־20 דקות. כשעמד המטורף במריו, הציעו אנשי משמר־הגבול לעלות אליו ולהורידו בכוח. ברגע זה שלף גנדי את אקדחו וירה בערבי הבלתי־שפוי ופצעו.

דובר צה"ל שהתבקש למסוד את גירסתו שלו לפרשה, אמר בתארו את המיקרה: „התוקף המשיך בהשתוללותו והתקרב לעבר קצין מפמליית האלוף. הוא זרק לעברו אבנים ופרץ לעברו כשהשפוד בידו. ניתנה הוראה לירות לעברו או לפגוע ברגליו — לאחר שלא נענה לקריאות להפסיק את תוקפנותו. הוא נפגע על־ידי האלוף ואיש משמר־הגבול שירו בו בו־בזמן."

שם המפלגה אין יגאל מוכן לגלות, כדי לשמור על שמה הטוב של המפלגה. ● לזוג האמנים **שושיק שני ואריק לביא** נולדה השבוע במזל טוב — בת. ● האמרגן והמפיק אברהם („**פשנל**") דשא, הניצית בצורה מקורית את שם להקתו, הנשש החיוור. הוא כינה את בנו, שנולד לפני שבועיים, בשם **גשש דויד**. ● אחת הדמויות הבולטות ביותר בחיי הבוהמה הירושלמית היא **כרמלה חמדי**, המלצרית של קפה טעמון בירושלים, המשמש כמקום המיפגש של הבוהמה הירושלמית. כרמלה, המגדירה את עצמה כ„תימניה גזעית", היא כבר סבתא לנכדים ועובדת שנים רבות בטעמון תמורת משכורת רעב של 280 ל"י בחודש. יום אחד הגישו יושבי הקפה לבעל המקום, **מרדכי קופ**, עצומה בה הם תובעים להעלות את שכרה של כרמלה ל־350 ל"י לחודש. בעצומה צויין שאם אין בעל טעמון יכול להרשות לעצמו לשלם משכורת כזו, מוכנים יושבי הקפה שיעלה את המחירים ב־10%. עד כה חתמו על העצומה כ־25 מיושבי הקפה, ביניהם הבמאי **מיכה שגריר**, הצייר **יוסי שטרן**, השחקנית **יעל אביב** והמשורר **דן עומר**. כאשר נודע לכרמלה דבר העצומה שהוגשה עבורה, היא פרצה בבכי.

פסוקי השבוע

● **שר־הביטחון משה דיין**: „אני מעדיף את המצב הנוכחי — בלי שלום — על פני שלום עם מצרים וחזרה לגבולות ה־4 ביוני."

● **האלוף במילואים מתתיהו פלד**, בתגובה על טענתו של שר־ההסברה ישראל גלילי, כי אין בנמצא יישות פלסטינית: „כל מי שחרד באמת למהותה המוסרית של ישראל, יראה בדבריו של השר גלילי עדות לכך, שהתדרדרותנו המוסרית לא רק שהחלה, אלא שאנו כבר מזנקים, עם הראש קדימה, אל קדירת הסיאוב הפוליטית."

● **סגן שר־האוצר צבי דינשטיין**: „ישראל היא מדינת האי־אפשרויות הבלתי־מוגבלות."

★ פסטיבל הקצב הישראלי 1969 ★

מטעם מערכת **העולם הזה**

ביום חמישי 24.7.69 ב־8 בערב, בפארק הלאומי ברמת־גן

בהשתתפות מיטב הלהקות בארץ (לפי סדר א"ב)

הכוכבים הכחולים ★ המהפכה ★ העכבישים ★ המוסקיטוס ★
השוקולדה ★ נערי החצר ★ פעמוני סוני

הופעת אורחים מחו"ל:
THE TEENMAKERS

כרטיסים להשיג בכל משרדי הכרטיסים בעיר

הפקה: מופע אמנים 1969 בע"מ

הפסטיבל נערך בחסות

ויטמן תעשיית גלידות בע"מ

★

פרס ראשון בפסטיבל

פז

שרביט הזהב
שרביט „פז"

בחירת מלכת הגוגו בחסות „ליידי אסקווייר" צבע הקסם לנעליים

★

הכתר למלכה והפרסים יצירת „טופז" תכשיטים

★

הציוד האלקטרוני „ראקום־תעשיות"